LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 67r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

rerum omnium miram: quasi dicerent omnia sua sponte nata: quo ver
bo plane imprudentiam suam confitentur. Natura h. r. moti prouide
tia & potestate diuina prorsus nihil est: & si deum naturam vocant: q
puerilitas est: naturam potius: q deum nominare. Si autem natura est ra
tio vel necessitas vel conditio nascendi: non est p se ipsa sensibilis: sed necesse est:
mentem esse diuinam: que sua prouidentia nascendi principium rebus
omnibus parare prebeat: aut si natura est celum aut terra: & omne qd na
tum est: non est deus natura: sed dei opus. Non dissimili errore credunt esse for
tunam qi deam quadam res humanas: uiris calibus illudentem: quam
nesciunt: unde sibi bona & mala veniant. Cum hac se composito: ad pliandum
putant: nec ullam tamen rationem reddunt: q a quo & quamob caz:
sed tantum cum fortuna se dimicandi momentis omnibus glantur. Sam
quecumq consolati sunt aliquos ob interitum amissionemq carorum: fortu
ne nomen accusationibus proscideruntur: nec oino ulla cor: dis
putatio de uirtute est: in qua non fortuna vexetur. M.T. in sua consolatio
ne pugnasse se semper contra fortunam loquitur: camq a se esse sepultam:
cur fortuna inimicorum imperiis retudisse: ne tum quidem se ab ea frac
tum: cum domo pulsus patria caruit. Tum autem cum amiserit carissi
carissimam filiam: victum se a fortuna iupiter ostetur. Cedo inquit
& manum tollo. Quid hoc homine miserius: qui se iaceat. Insipiens
inquit: sed qui se profitetur esse sapientem. Quid ergo uult sibi assump
tio nominis. Quid est contemptus ille rerum: qui magnificus vbi
pretenditur. Quid dispar ceus habitus: aut cur omnino precepta sapie
dat: si nemo adhuc qui sapat inuentus est: & quisq nobis mundi fac
qua philos negamus esse sapientes: cum ipsi nec scire sequeq nec sapie
fateantur. Nam si qm ita defecerint ut nec affingere quidem quecq possint
quod faciunt in rebus ceteris. Tum vero admonentur ignorantie: &
qi furibundi exiliunt & exclamant cecos esse & excordes. Anaxagoras
pronuciat circumfusa esse tenebris omnia: Empedocles angustas esse sensu
um semitas: queritur tamq illi ad cognoscendum theda & quadrigis opus
esse. Democritus qi in puteo quodam sic alto. ut fundus nullus sit
veritatem iacere demersam. Nimirum stulte: ut ceteri. Non h. tamq
in puteo demersa veritas est: quo vel descendere vel cadere illi licebat: sed
tamq in summo mentis excelsi vertice uel potius in celo: quod est verissim.
Quid est h. cur eam potius in pimum depressam dicere: q in summum
leuatam: nisi forte mentem quoq in pedibus aut in imis calcibus consti
tuere malebat potius: q in pectore vel in capite. Adeo remotissimi fuerit